

kræver Forudsætninger, som kun de Herrer Direktører for Anstalten og de Personer, der have samme Kundskaber og Erfaringer som dem, formaa at opfylde. Vi maa her handle paa Autoritet, paa Statsanstaltens Autoritet, men jeg bøjer mig gerne for den og er ganske sikker paa, at jeg med Ro kan gøre det. Jeg skal derfor med Hensyn til dette Afsnit indskrænke mig til at omtale en eneste Paragraf, som man nok kan forstaa uden at have særlige Kundskaber paa Livsforsikringsområdet, og det er § 7. Der er i den en Bestemmelse, som ikke smager mig rigtigt. § 7 gaar nemlig ud paa, at Bonusfonden — den Fond, der bliver dannet af en vis Del af de aarlige Overskud, nemlig den Del, som ikke behøves til Reservefondens Forstærkelse — skal fordeles fuldt ud, saafremt den ikke overstiger 8 pCt. af den samlede Sum af de bonusberettigede Forsikrings Bonustal. I dette Tilfælde skal altsaa hele Fondens Beholdning uddeles, men dersom Fonden er større end 8 pCt., skal der ikke uddeles alt, hvad der er, men foruden de 8 pCt. af Summen af Bonustallene kun $\frac{1}{4}$ af det Beløb, hvormed Beholdningen overstiger de 8 pCt. Meningen dermed er, som det ses af Bemærkningerne, at man vil sørge for, at der ikke bliver alt for store Svingninger i Bonus'ens Størrelse. Man ønsker ikke, at der, dersom en femaarig Periode skulde vise et særdeles betydeligt Overskud, for dette Femaar skal udddeles en Bonus, der er væsentlig større end den, man har været vant til at faa i de foregaaende Aar. Og det vil man opnaa ved, at man siger: Noget af det saaledes indvundne skulle I vel have, men ikke det hele, kun $\frac{1}{4}$ af det Beløb, der overstiger 8 pCt. af Bonustallene. Resten skal henlægges, som det hedder; der staar ikke, hvor man skal gøre af den, hvortil de $\frac{3}{4}$ skulle bruges; det forstaar sig imidlertid af sig selv, at naar de ikke udbetales af Bonusfonden, blive de deri. Det synes jeg ikke om; jeg kan ikke overbevise mig om, at det skulde være rigtigt kun at uddele en Del af det Beløb, som er indvundet. Naar man overhovedet kommer ind paa fastere Regler om Bonus, er det en naturlig Konsekvens deraf, at hele den Fordel, som indvindes i den Periode, for hvilken Opgørelse finder

Sted, ogsaa uddeles. Der er navnlig den Ting at bemærke, at dersom de vedkommende Medlemmer, der deltage i Bonus for en vis femaarig Periode, dø inden den næste Opgørelse, saa faa de intet af det, de have været med til at skaffe til Veje, og dog have de levet med i den Periode, det drejer sig om, og det er i den, at Overskuddet er indsamlet og Bonussummen vokset saa betydeligt. Det forekommer mig derfor rimeligt, at de faa den fulde Bonus straks, og det saa meget mere, som Lovforslagets Bemærkninger bestemt forudsætte, at 8 pCt. vil der saa omtrent altid kunne gøres Regning paa; som Gennemsnit vil der altid være 8 pCt. Man kan altsaa ikke en Gang sige, at det er nødvendigt at henlægge de $\frac{3}{4}$ af, hvad der er mere end 8 pCt., for at hjælpe i senere Perioder, som muligvis ikke maatte naa op til 8 pCt. Det er heller ikke Meningen. Lovforslaget gaar, som sagt, netop ud fra, at man omtrent altid vil kunne gøre Regning paa 8 pCt. Dette bliver altsaa et Beløb, som lægges hen, det kan meget godt være, at det vil ske hvert eneste Femaar. Men hvem skal da have det? Derom siges der i Bemærkningerne: Hvilken Bestemmelse Staten vil tage med saadanne henlagte Beløb, med Hensyn til hvilke det maatte vise sig, at der efter al Sandsynlighed ifølge nærværende Lov ikke vil være Anledning til at uddele dem som Bonus, det er et Spørgsmaal, som i lang Tid vil være uden Betydning, og over for hvilket Staten selvfølgelig vil staa med den Frihed, der som Helhed betinges af Anstaltens Karakter som Statsanstalt. Det vil med andre Ord sige, at tre Fjerdedele af det Beløb, hvormed Bonusfonden overstiger 8 pCt. af Bonustallet i et givet Øjeblik, skal opbevares for senere at komme Staten til gode. Det forekommer mig ganske urigtigt, thi da man nemlig i Virkeligheden ikke til Bonusfonden henlægger andet end det, som er, om jeg maa udtrykke mig populært, betalt for meget i Præmie, og hvad der i øvrigt er indvundet ved en naturlig Frugtbargørelse af de indkomne Summer, synes det mig rimeligt, at det netop skal være de forsikrede og ikke andre, der skulle have det. Man skal ikke spare Beløb op, som i en fjern Fremtid kunne komme vore Efterkommere